

Последња ружина латица

Небо је тмурно овог тужног јутра,
Јер једне дивне руже, неће бити сутра.
Да се веселе птице, не могу
Јер упале су у тугу строгу.
Тужне су јер руже више неће бити,
Она никада више неће лепе снове снити.
Облаци су тамни и превише спори,
И њих ова туга брзо мори.
Капљице кише личе на сузе
Које на прозору као да пузе.
Од сунца стиже задњи осмех,
Нити је срећан, нити подсмех.
Тада за ружу време стаде
И последња ружина латица паде.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево
Библиотекар Гордана Бојић

Ако ...

А шта ако?
А шта ако?
То питање пита свако.
А шта ако у представи не ваља нешто?
Избациће нас жири, врло вешто.
А шта ако дође до смака света?
Нестаће цела планета.
А шта ако школа се сруши?
Бићемо тужни дубоко у души.
А шта ако се све то деси,
Да потражимо помоћ, на којој адреси?
Да ништа не буде лако,
Увек постоји једно АКО.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Кад порастем

Кад порастем песник бићу,
Инспирацију свуда тражићу,
У цвету, трави и листу,

Опеваћу кишну глисту.
Кад порастем бићу пливач,
Или неке странке оснивач.
Препливаћу мора, велика и страшна,
Председница бићу, ненадмашна.
Кад порастем бићу клоун, да засмејавам људе,
Да туге не буде,
Да се сви веселе,
Због мргудних комшија да се деца не селе.
Кад порастем бићу спасилац света,
Дивиће ми се цела планета.
Спасићу градове и села,
Чинићу све само добра дела.
Шта год да будем кад порастем
Детињство ће ми остати у души,
То ни једна жеља не дам да ми сруши.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Моја мама

Ово је песма о мојој мами,
Описаћу вам њене особине све,
Али немој нико после песме да ми драми,
Јер нешто што највише мрзи, драма је.

О расположењу њеном говори нам сунце,
Воли животиње и брине се о њима,

Доброта њена достижеврхунце,
Чак и кад је љута угоди свима.

Воли да пере, спрема, чисти,
Смирена је и гунђало није,
Не би наудила ни кишној глисти,
Спретна је када шије.

Драги су јој сви мириси цвећа,
Дубоко у души још је дете,
Кад је у природи обасјава је срећа,
Нема боље мајке широм планете.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Завичај

Лепих ли кућа у завичају мом,
А најлепши јесте мој дом.
Бољег краја на свету нема,
Он је онај прави, у срцу ми дрема.
Њиве, пашњаци и родна грудa,
Вредни су поштовања и труда.
Облаци што тудa језде,
Следбеници по неке звезде,
Красе сваки дан који не дође ни у најлепши сан.

Дивно је у мом крају,
Милом мом завичају.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Мој град

Шарено цвеће у сваком кутку града
Обавештава да пролеће је сада.
Птичице нам поје, песме лепе своје.
Дрвеће је окићено разнобојним цвећем,
Сада градом похвалити се смем.
На ливади зелена је трава,
Куд погледаш милина је права.

Александра Петронијевић, 6.разред

ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Ја знам свашта

Ја знам да трчим,
Ја знам да пишем,
Ја знам да берем,
Ја знам да сејем.

Кад у парк идем
Ја и пса водим
И увек се добро проводим.

Кад у школу идем,
Знам да се понашам
И да знате да

Другарима увек опраштам.

Сара Симоновић, 2. Разред
Основна школа „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево
Учитељица Бранислава Бугаринов

Мајка је кључ наше тајне

Ово је песма о мојој мами,
Описаћу вам њене особине све,
Али немој нико после песме да ми драми,
Јер нешто што највише мрзи, драма је.

О расположењу њеном говори нам сунце,
Воли животиње и брине се о њима,
Доброта њена достижеврхунце,
Чак и кад је љута угоди свима.

Воли да пере, спрема, чисти,
Смирена је и гунђало није,
Не би наудила ни кишној глисти,
Спретна је када шије.

Драги су јој сви мириси цвећа,

Дубоко у души још је дете,
Кад је у природи обасјава је срећа,
Нема боље мајке широм планете.

Александра Петронијевић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Звуци мога завичаја

Панчево је најлепши крај,
Он је за мене прави рај.
Панчево је мој завичај,
Највише га волим кад је месец мај.

Волим да шетам поред реке,
Да седим са неким испод старе смреке,
Осетим, љубав се ту нека створи,
Јер срце почне да ми гори.

Најлепши тренуци су у завичају,
У мом најдражем крају.
Птице се са југа враћају,
У мом граду најлепше певају.

У Панчеву има много знакова љубавни,
Због тога су становници града весели,
Панчево је град пун радости и среће,
Живети у њему је задовољство највеће.

Кристина Шивић, 6. разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

У пролеће

У пролеће цвета цвеће,
Втањају се с југа ласте,
Испред моје куће
Висибаба мала расте,
Тада је мој срећан дан,
Јер славим рођендан.

Небојша Божић 2. Разред
ОШ „Свети Сава“
Војвођанска бб 26000 Панчево
Учитељица Бранислава Бугаринов
Тел 013-318-859

ЗДРАВА ХРАНА

ЗДРАВУ ХРАНУ ТРЕБА ЈЕСТИ,
ТАКО КАЖУ СВИ,
ВОЋЕ, ПОВРЋЕ, МЛЕКО ПИТИ-
ТАКО ЋЕШ САМО ЗДРАВ БИТИ!

И ЈА ЈЕДЕМ ЗДРАВУ ХРАНУ
КУПУСУ НЕ ТРАЖИМ МАНУ,
СПОРТОВЕ РАЗНЕ ВОЛИМ
ЈЕР КО ЗДРАВО ЖИВИ
СВАКО МУ СЕ ДИВИ.

БОЖИЋ НЕБОЈША 2-5

ОШ“СВЕТИ САВА“ ПАНЧЕВО

Војвођанска бб

Учитељица Бранислава Бугаринов

МАЈКА

МОЈА МАМА МЕНЕ ВОЛИ

И ЗАТО МИ СВЕ ДОЗВОЛИ

МОЈА МАМА МЕНЕ ПАЗИ

ПА МЕ ТАКО И РАЗМАЗИ.

ОНА МЕНЕ СВУДА ВОДИ

ЈЕР, ЈЕ ХТЕЛА ДА МЕ РОДИ.

БОЖИЋ НЕБОЈША 2-5

ОШ“СВЕТИ САВА“ ПАНЧЕВО

Војвођанска бб

Учитељица Бранислава Бугаринов

ШКОЛА

У ШКОЛИ УЧИМ ЈА

У ШКОЛИ УЧИ СВАКО ДЕТЕ

ДА ДОСТИГНЕ ЗНАЊЕ

И ЛЕПО ПОНАШАЊЕ.

ТАМО РАДЕ МНОГИ ЉУДИ

СВИ НАС УЧЕ И ПАЗЕ

И ДРУГАРА МНОГО ИМА

ЗАБАВНО ЈЕ СВИМА

БОЖИЋ НЕБОЈША 2-5

ОШ“СВЕТИ САВА“ ПАНЧЕВО

Војвођанска бб

Учитељица Бранислава Бугаринов

Успаванка

Спавај ми, спавај луткице мила
Свашта сам ти за снове припремила.
У снове ће доћи Снежна вила,
Понеће и за тебе сребрна крила.
Луткице моја, заспи што пре,
Позвала сам у госте животиње из џунгле.
Биће у сновима чајних колача,
Слатких пита од црног рогача.
Спавај ми луткице,
И ја ћу са тобом,
Свему ружном рећи ћемо збогом.
Понећу торбу и у торби свашта,
Јер у њој је наша машта.
Спавај моја луткице красна
Сад спавам и ја јер ноћ јер касна.

Јованка Мандарић, 6.разред

ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Снови су да се прате

Снови су да се прате
Уз мале или велике кораке.
Могу се мењати из дана у дан,
Ал често то је баш исти сан.
Много је снова у мојој глави било,
Али се један сан издвојио.
Сањам дуго тај исти сан
Да постанем лекар одличан.
Сањам да сам завршила војну медицину
И да превијам ране једном официру.
Лечим ја ту људе разне,
Децу, војнике, жене болесне.
Измислих и неку вакцину
Од које све болести гину.
Зар то није леп сан
Да болесном поклоним на дар.
Помажем и лечим у том мом сну
И јасно видим своју слику будућу.
Зато су снови да се прате
Уз мале и велике кораке.

Јованка Мандарић, 6.разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

Сунце

Сваки човек,
Пас ил птица,
Не могу без сунца,
Али треба пажљив бити
Сунце може нашкодити.
Носи шешир, капу плаву,
Стави качкет на главу.

Божиф Небојша, 2. Разред
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Војвођанска бб Панчево

